

ДЕМ'ЯНЕНКО Н.М.,
доктор педагогічних наук, професор,
Національний педагогічний університет імені М.П. Драгоманова,
м. Київ, Україна

БОНДАРЕНКО Р.А.,
магістрантка 011 Освітні, педагогічні науки
(Педагогіка вищої школи. Тьюторство),
Національний педагогічний університет імені М.П. Драгоманова,
м. Київ, Україна

ІНТЕГРОВАНА ТЕХНОЛОГІЯ СИТУАТИВНОГО МОДЕЛЮВАННЯ У ПІДГОТОВЦІ ТЬЮТОРІВ (АВТОРСЬКИЙ ПРОЄКТ)

Постановка проблеми у загальному вигляді. Сьогодні питання про розвиток тьюторства в Україні, його впровадження в освітньому процесі та й в повсякденному житті є достатньо актуальним. Саме тому актуалізується й питання професійної підготовки фахівців-тьюторів. Проблема професійної підготовки тьюторів у ЗВО вимагає вирішення широкого кола питань, починаючи від формування уявлення про професію «тьютор», тьюторську діяльність до аналізу ефективних підходів, методів, технологій підготовки тьюторів. З метою поліпшення професійної підготовки ми пропонуємо до впровадження в освітній процес авторську інтегровану технологію ситуативного моделювання.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Феномен тьюторства було проаналізовано у наукових працях К. Андрєєвої, Т. Пахомової, Р. Шарана. Тьюторський супровід індивідуалізації освітнього процесу охарактеризовано в працях Г. Цветкової, а тьюторську практику в сучасному освітньому просторі – в дослідженнях О. Азарової. Проблема професійної підготовки тьюторів у ЗВО описана в працях В. Артмоєнка, А. Бойко, М. Голубєвої, Н. Дем'яненко, Т. Ковальової, Т. Литвиненка, В. Нікітіна. Теорію, принципи, зміст та методи професійної підготовки викладача-тьютора було проаналізовано В. Осадчим, К. Осадчою. Практика застосування інтерактивних технологій у ЗВО представлена у працях К. Баханова, Н. Коломійця, Л. Пироженко, О. Пометун, Г. Сердюк, П. Шевчук та інших. Технології ситуативного моделювання досліджувалися Л. Пуховською, О. Тарнопольским, О. Потьомкінським, О. Пометун, Л. Якубовською.

Виділення невирішених раніше частин загальної проблеми. Аналіз науково-педагогічної літератури дозволяє стверджувати, що проблема ефективної підготовки фахівців-тьюторів є недостатньо розробленою, оскільки ефективна підготовка тьютора вимагає застосування інноваційних технологій, а саме технологій ситуативного моделювання. З цією метою було сконструйовано інтегровану технологію ситуативного моделювання та передбачено її експериментальне впровадження в освітній простір ЗВО.

Метою статті є обґрунтування авторської інтегрованої технології ситуативного моделювання та доведення її впливу на підвищення ефективності професійної підготовки тьюторів.

Виклад основного матеріалу. Поняття «тьюторство» багатогранне. Найбільш поширеним є його розуміння як «технології індивідуалізації освіти, що передбачає створення реальних умов для входження кожного суб'єкта з його прагненнями і можливостями в процес навчання, як управління ним своєю власною освітньою траєкторією» [1, с. 5].

Тьюторський супровід здійснює тьютор. Зауважимо, що «тьютор», – педагог-наставник, походить від англійського «tutor» і латинського «tutor» термінів, що означає «спостерігаю», «підключаю» (помічник, наставник, адвокат студента) [2, с. 72]. Якщо мати на увазі тьютора педагогічної освіти, то це суб'єкт, що супроводжує особистісний і професійний розвиток майбутніх педагогів протягом усього процесу навчання у виші [1, с. 5].

Актуальність тьюторства сьогодні зумовлена, по-перше, тим, що тьюторський супровід задовольняє освітні потреби не тільки особистості, а й країни і суспільства в цілому; по-друге, визначається необхідністю особистісно орієнтованої педагогічної взаємодії та персоналізацією педагогічної освіти; по-третє, потребою у формуванні суб'єкт-суб'єктних відносин учасників освітнього процесу, що супроводжують особистісно-професійний розвиток фахівців. Отже, тьютор є важливим посередником між загальнокультурним та індивідуальним, особистісним та корпоративним у житті як учня, так і студента.

Стосовно нашої країни, тьюторство – це професія, якої, з одного боку, ще офіційно ніби-то не існує, а з іншого – вона надзвичайно затребувана, співзвучна сучасній ситуації в суспільстві й кризі педагогічного знання. На думку Н. Меркулової, «підготовка тьюторів – важлива умова модернізації вітчизняної освіти. Основними завданнями тьюторського супроводу в Україні є: розробка нормативно-

правової бази щодо тьюторської діяльності; визначення цілей і змісту діяльності тьютора та замовників тьюторських послуг з урахуванням світового досвіду тьюторських практик; розвиток власних розробок із метою забезпечення наукових досліджень і навчально-виховного процесу та ін.» [5, с. 159].

У контексті зазначимо, що тьютор, як ключова особа педагогічного супроводу, повинен на високому рівні володіти такими професійними компетентностями:

– комунікативна (уміння спілкуватися і здатність встановлювати міжособистісні зв'язки, здатність до співробітництва та роботи в колективі, навички мовлення і листування, вміння формулювати запитання);

– здатність керувати курсами (деякі з необхідних спеціальних умінь: планування й організація, знання, пов'язані з підтримкою студентів, а також знання, пов'язані із захистом інтелектуальної власності, правами на використання та захистом авторських прав);

– уміння використання новітніх технологій (базове знання технології, базові навички застосування технологій і базові знання у галузі дистанційної освіти);

– уміння подання матеріалу (деякі з необхідних спеціальних навичок: розвиток співробітництва, сприяння створенню атмосфери навчання, орієнтованої на студента, знання в галузі освіти дорослих) [10].

Проаналізувавши наукову літературу та зарубіжний досвід підготовки тьюторів, підтримуємо точку зору, що тьютор не може бути підготовленим за традиційною (педагогічною) моделлю. «Вирощувати» тьютора потрібно, базуючись на тьюторській ідеології [7]. На думку Т.М. Ковальової, доцільно використовувати інтерактивні технології в освітньому процесі підготовки тьюторів, а саме технології, які б моделювали майбутню професійну діяльність, містили ситуацію з високим рівнем невизначеності, яка б продукувала інтенсивне засвоєння нових способів діяльності і вихід на рефлексію [3, с. 132].

Вважаємо, що майбутні тьютори мають готуватися за інноваційною технологією квазіпрофесійного (ситуативного) моделювання, контекстно орієнтованими програмами. В процесі професійної підготовки формується здатність: планувати спільну з тьюторантом діяльність з урахуванням його позиції; спільно розробляти індивідуальну освітню траєкторію тьюторанта та індивідуальну тьюторську освітню програму; будувати і підтримувати довірливі відносини з тьюторантом і його оточенням; створювати умови для спільної пізнавальної діяльності, комунікації і рефлексії; використовувати різні методики і прийоми прояву і оформлення освітнього запиту; співвідносити дії тьюторанта з контекстами розвитку культури, науки, освіти, професійного середовища тощо; методично грамотно організовувати індивідуальні й групові тьюторіали; здійснювати пошук і аналіз соціально-педагогічної, соціально-економічної, культурологічної та ін. інформації; аналізувати освітні й професійні стандарти, фіксувати їх вимоги до освітніх компетенцій тьюторанта; складати карти потреб, цілей, запитів, інтересів, прагнень особистості; використовувати технології спілкування і групової роботи у відповідності з ціннісно-цільовими орієнтирами, віковими та індивідуальними особливостями тьюторантів, змістом і ситуаційними умовами маршрутизації та реалізації індивідуальної освітньої програми.

При цьому основними функціями тьютора виступають: на вхідному етапі - виявлення і підтримка освітніх інтересів особистості, включення тьюторанта в проектну, ігрову, авторську діяльність у ході додаткової чи основної освіти, допомога в реалізації освітньої ініціативи, оформленні, аналізі й презентації тьюторантом власних освітніх досягнень; на етапі реалізації - організація індивідуальної і групової самопідготовки, проведення тьюторіалів (індивідуальних, групових), аналіз освітніх успіхів і труднощів, забезпечення ефективності спроб тьюторантів, здійснюваних у різних видах діяльності, продуктивності переходів від пробної до результативної дії; на етапі оцінювання - проведення моніторингу освітньої діяльності тьюторанта і допомога в оцінюванні результативності навчання, організація зворотного зв'язку з іншими суб'єктами освітнього процесу. У різних формах консультування тьютор допомагає тьюторанту здійснювати рефлексію власного освітнього руху, надає допомогу у самовизначенні щодо подальшої освіти. Тьюторство також є формою неформального передавання знань, формування умінь, компетентностей (освіта впродовж життя). Одним із головних напрямів тьюторського супроводу виступає не лише надання своєчасної допомоги і підтримки особистості в освіті, але і навчання самостійно долати труднощі цього процесу, відповідально ставитися до власного розвитку, тобто здійснюється допомога у становленні особистості як повноцінного суб'єкта освітнього, професійного, громадського життя [11, с. 59-66].

Проаналізувавши найпоширеніші інтерактивні технології навчання, ми розробили інтегровану технологію ситуативного моделювання, яка у підготовці тьютора об'єднує: кейс-метод, технологію портфоліо, win-win стратегію та рольову гру. Представляємо структуру інтегрованої технології та опис кожного її етапу.

Інтегрована технологія ситуативного моделювання
(Р.А. Бондаренко)

Мета інтегрованої технології ситуативного моделювання:

- підвищення рівня сформованості професійних компетентностей;
- застосування набутих знань на практиці через моделювання професійної діяльності;
- поглиблення знань з освітнього курсу «Тьюторство і тьюторська технологія».

Очікуваний результат:

- підвищення рівня сформованості професійних компетентностей майбутнього тьютора;
- розширення практичної складової професійної підготовки тьютора;
- введення додаткового контекстного модуля в освітній курс «Тьюторство і тьюторська технологія»;
- підвищення здатності до ефективного вироблення рішень, розв'язання професійних ситуацій/проблем.

Основні форми і методи організації освітнього процесу з використанням інтегрованої технології ситуативного моделювання: фронтальні та колективні форми навчання, пояснювально-ілюстративні, репродуктивні, частково-пошукові методи, професійно орієнтовані технології, а саме: кейс-навчання, ділова гра, стратегія win-win, портфоліо. Охарактеризуємо кожен з них. Суть кейс-навчання полягає у використанні конкретних випадків, так званих «кейсів» для спільного аналізу, обговорення або вироблення рішень студентами з певного модуля освітнього курсу [9, с. 56]. Це вдало поєднує освітню, аналітичну і наукову діяльність, що безумовно є ефективним у реалізації завдань підготовки тьютора. Разом із тим, «запровадження ділових ігор у освітній процес ЗВО вирішує такі завдання: розвиває практичне мислення студентів, уміння аналізувати ситуацію, обирати конструктивні рішення. Змістом ділових ігор є імітація умов певних ситуацій, її динаміки, а також діяльність і взаємостосунки учасників. Виконуючи вимоги гри, вони приймають професійні норми спілкування» [6, с. 209].

Поширена технологія портфоліо у професійній підготовці поєднує два напрями: вона є засобом автентичного оцінювання досягнень і водночас візиткою професіонала, що передбачає матеріалізацію його зусиль над формуванням власного позитивного іміджу [4, с. 129]. У розробленій нами технології портфоліо відіграє роль заключного етапу, є результатом рефлексії, оскільки документує процес накопичення, оцінки та самооцінки навчальних досягнень. Також для вирішення професійних проблем, конфліктів, ситуацій доцільно, на нашу думку, застосовувати стратегію win-win або так звану «гарвардську стратегію». Це стратегія взаємної вигоди і співпраці, яка враховує інтереси всіх сторін та здійснює пошук взаємовигідних рішень, оскільки налаштовує обидві сторони на творчий і взаємовигідний союз, який гарантує перспективи в майбутньому [8]. Саме співпраця, співробітництво є однією з основ успішного тьюторського супроводу.

Умовою розвитку педагогічної суб'єкт-суб'єктної взаємодії викладач-студент є досягнення рівня співробітництва.

Діагностичними засобами обрано тестування, опитування, анкетування, методики для визначення сформованості компетентностей (Е. Гельфман, Л. Демидова, М. Холодна; «Ваш творчий потенціал» (модифікований варіант Н. Фетіскіна);

На виході очікується:

- підвищення рівня сформованості професійних компетентностей майбутніх тьюторів;
- покращення застосування теоретичної інформації на практичних заняттях;
- глибше розуміння специфіки своєї майбутньої професії та алгоритмів роботи за спеціальністю.

Етапи застосування технології:

I етап. Включає таку послідовність дій: формування реальних ситуацій професійної діяльності; виокремлення головної проблеми з низки суміжних для подальшого їх вирішення; постановку запитань для роздумів над ситуацією.

Опис етапу. Задля вироблення власних знань у процесі обговорення (програвання) проблеми, ситуації, вироблення ефективних індивідуальних та колективних рішень доцільно використовувати кейси-ситуації, які якнайкраще відтворюють реальні проблеми професійної діяльності. В нашій технології використовуємо кейс-ситуації, які містять аналіз передумов, основні теми для роздумів, опис самої ситуації (або відео-представлення) та літературу. Однак, на відміну від звичної кейс-ситуації, ми використовуємо кейс без варіантів вирішення, розв'язання спірного питання/проблеми. В залежності від обраної мети заняття можна використовувати кейси-випадки, допоміжні кейси, кейси-приклади.

II етап. Включає такі дії: обґрунтування і представлення власного бачення вирішення проблеми (колективна робота, фронтальна робота); ділову гру з використанням вироблених рішень; надання додаткового кейсу із навчальною інформацією та творчого завдання до кейсу.

Опис етапу. Після обґрунтування і оформлення ситуації, проблеми, спірного питання нами запропоновано використати ділову гру з концептуальним, сценарним, постановочним, сценічним

блоками), окрім блоку критики та суддівського блоку. Студент (команда) продукує своє «бачення» вирішення проблеми з подальшим її «програванням» у ролях. Використовуючи елементи ділової гри, ми дотримуємось принципу моделювання фахової діяльності, проблемності, інтеграції теорії та практики.

Нами виявлено, що найефективнішими є кейс-ситуації з подальшим розігруванням ділової гри, які б імітували професійну діяльність, ділову нараду, наукову конференцію та спонукали б до дії в умовах професійного вибору. Якщо ж ситуація або проблема містить конфлікт, то доцільно його «програти» через призму різних поглядів та знайти варіанти, які б задовольняли кожну сторону конфлікту. У цьому разі має використовуватися стратегія win-win, або стратегія співробітництва, де враховуються інтереси кожної із сторін.

На цьому етапі викладач після програвання може надати додатковий кейс з інформацією та завданням для кожного студента (групи).

III етап. Включає таку послідовність дій: рефлексія у заданій викладачем або обраній студентом формі; оформлення результатів, додавання їх до власного портфоліо.

Опис етапу. Обов'язковим підсумовуючим етапом «програвання» проблемних питань, ситуацій є рефлексія, яку можна провести у вигляді дискусії, узагальнення досвіду, групового обміну враженнями, зафіксувати свої власні рішення та досягнення у портфоліо. Портфоліо дозволяє зафіксувати рефлексію своєї діяльності під час ділової гри; використати його як засіб індивідуального розвитку особистості.

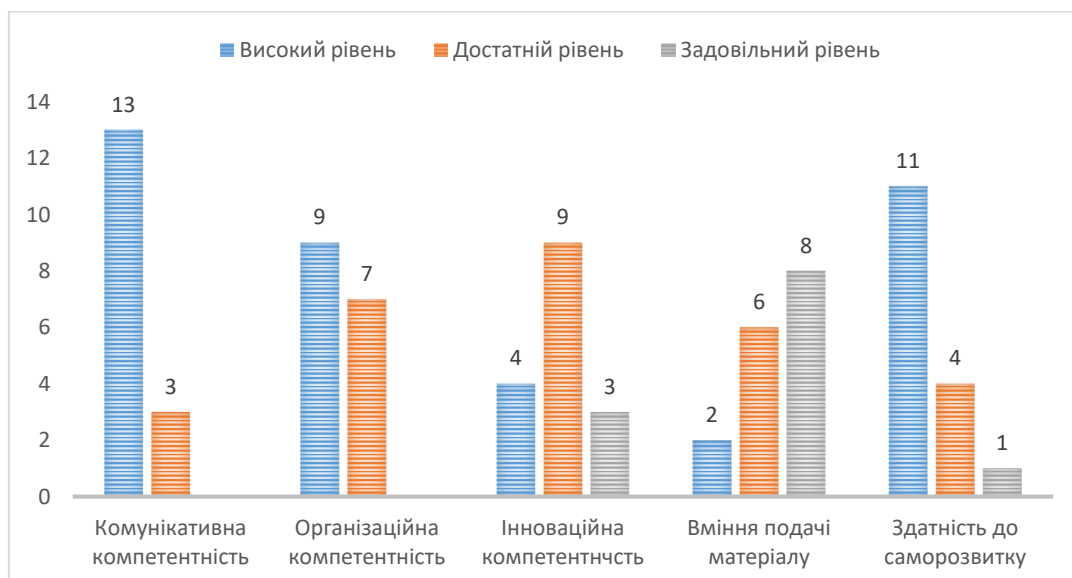
Після професійного імітування студенти і викладачі-тьютори мають можливість «поповнювати» своє портфоліо: описами проблемних ситуацій та методами/шляхами їх вирішення; елементами педагогічних технологій, авторськими розробками, програмами, курсами, ідеями.

Припускаємо, що впровадження запропонованої нами інтегрованої технології ситуативного моделювання в освітній процес підготовки тьюторів сприятиме підвищенню рівня і якості їхньої професійної підготовки.

До педагогічного експерименту було залучено 16 студентів, які здобувають освіту на магістерському рівні за напрямом 011 Освітні, педагогічні науки (Педагогіка вищої школи. Андрагогіка. Тьюторство) Національного педагогічного університету імені М.П. Драгоманова. У межах констатувального етапу експерименту було проведено анкетування студентів з метою визначення доцільності запровадження технології та визначення рівня сформованості професійних компетентностей майбутнього тьютора.

За результатами анкетування 75% респондентів вважають, що наявна підготовка тьюторів потребує вдосконалення, 75% опитуваних зазначили, що застосування знань на практиці є важливою умовою їхнього навчання та 100% вказали, що потребують збільшення частки практичних занять. Разом із тим, 87% респондентів погоджуються із доцільністю запровадження технології ситуативного моделювання в підготовці тьюторів та 94% опитаних охоче б взяли участь в освітньому процесі із застосуванням цієї технології.

Нами було обґрунтовано три рівні сформованості вище вказаних професійних компетентностей: високий, достатній, задовільний та критерії їх визначення. Результати щодо анкетування респондентів представлені нижче.



За даними анкетування робимо висновки, що у більшості студентів сформованість професійних компетентностей потребують підвищення рівня до високого та достатнього рівня.

Висновок. Таким чином, потреби соціуму і ринку праці у формуванні працівників-професіоналів з інноваційним мисленням, ініціативних, відповідальних, спрямованих на постійний особистісний і професійний саморозвиток і самовдосконалення, зумовлюють необхідність дієвих механізмів упровадження особистісно орієнтованих освітніх технологій, навчання із застосуванням індивідуальних освітніх програм, а отже, забезпечення професійного супроводу їх виконання. Сьогодні все більше освітніх закладів в Україні заявляють про необхідність і готовність зарахувати в штат фахівців-тьюторів, професійно підготовлених до індивідуального супроводу в освіті. Прогнозовано ця потреба буде зростати з року в рік. Усе зазначене зумовлює перспективність спеціальної професійно-педагогічної підготовки тьютора, здатного до забезпечення педагогічного супроводу особи у її професійному і особистісному самовизначенні й самозростанні [11, с. 66]. За даними проведеного констатувального етапу педагогічного експерименту професійна підготовка майбутніх тьюторів потребує вдосконалення у спрямованості на формування професійних компетентностей. Розроблена авторська технологія ситуативного моделювання (Р.А. Бондаренко), що інтегрує кейс-метод, рольову гру, win-win стратегію та технологію портфоліо, має за мету підвищити показники сформованості професійних компетентностей майбутнього тьютора. Формувальний етап емпіричного дослідження передбачає доведення її ефективності на магістерській програмі 011 Освітні, педагогічні науки (Педагогіка вищої школи. Тьюторство. Андрагогіка).

ЛІТЕРАТУРА

1. Бойко А.М. Тьюторство як засіб задоволення освітніх потреб особистості, країни і суспільства. *Зб. наук. праць Полтавського держ. пед. у-ту імені В. Г. Короленка. Серія «Педагогічні науки»*. 2010. Вип. 1. С. 4-11.
2. Дем'яненко Н.М. Система тьюторства : актуалізація ретродосвіду Великої Британії. *Зб. наук. праць Полтавського держ. пед. у-ту імені В. Г. Короленка. Серія «Педагогічні науки»*. Полтава, 2006. Вип. № 6 (57). С. 72-75.
3. Ковалева Т.М., Кобыща Е.И., Попова (Смолик) С.Ю., Теров А.А., Чередилина М.Ю. Профессия «тьютор». М.-Тверь: «СФК-офис», 2012. 246 с.
4. Кучерявець В.Г. Технологія портфоліо у процесі професійної підготовки майбутнього вчителя. *Наукові записки [Ніжинського державного університету ім. Миколи Гоголя]. Серія: Психолого-педагогічні науки*. 2012. № 2. С. 128-130.
5. Меркулова Н.В., Канарова О.В. Генезис та сучасний стан професійної підготовки тьюторів. *Збірник наукових праць [Херсонського державного університету]. Педагогічні науки*. 2017. Вип. 75(2). С. 154-157.
6. Очеретна Н.Д. Особливості застосування ділових ігор у процесі вивчення іноземної мови у вищих навчальних закладах. *Педагогічна освіта: теорія і практика*. 2013. Вип. 14. С. 206-210.
7. Програма підготовки тьюторів. *Інститут індивідуалізації тьюторства: веб-сайт*. URL: <http://www.tutor-institute.com/progcou/coursespt/>
8. Стратегія win-win как стиль жизни. *Портал в непрерывное образование*. URL: <https://sukhari.com.ua/strategiya-win-win-kak-stil-zhizni.html>
9. Туркот Т.І. Педагогіка вищої школи: навч. посіб. Херсон, 2011. 608 с.
10. Шаран Р.В. Вимоги до професійної компетентності тьюторів у системі дистанційного навчання США. *Вісник Національної академії Державної прикордонної служби України*. 2011. Вип. 5. С. 137–141.
11. Demyanenko N. Tutoring as pedagogical action and new profession: systematic approach to the problem (Тьюторинг як педагогічна дія і нова професія: системний підхід до проблеми). *Вища освіта України*. 2020. № 2. С. 59-66.

Дем'яненко Наталія Миколаївна, Бондаренко Руслана Анатоліївна. Інтегрована технологія ситуативного моделювання у підготовці тьюторів (авторський проєкт)

У статті піднято проблему підготовки тьюторів у ЗВО України. З'ясовано, що проблема професійної підготовки тьюторів є актуальною та вимагає посиленої уваги до формування їх професійних компетентностей. Представлено авторську інтегровану технологію ситуативного моделювання, спрямовану на підвищення компетентнісного рівня, описано структуру та етапи її упровадження в підготовку тьюторів. Увагу акцентовано на констатувальному етапі експерименту, визначено рівні сформованості професійних компетентностей тьютора.

Ключові слова: тьюторинг, професійна компетентність, підготовка тьюторів, інтегрована технологія, ситуативне моделювання.

Demyanenko N., Bondarenko R. Integrated technology of situational modeling in tutors' education (author's project)

The article deals with the issue of effective vocational education of tutors in Ukrainian universities. The problem is relevant and requires consideration of a wide range of issues, especially the formation of professional competences. Attention is paid to revealing the main professional tutor's competencies. In relation to this problem, the integrated technology of situational modeling was developed. The structure and stages of its introduction were described in this article. During the ascertainment stage, the levels of formation of the tutor's professional competencies were determined.

Key words: tutoring, professional competence, tutor's education, integrated technology, situational modeling.

УДК 37.013.42

ДЕРДА К.І.,
бакалаврант 011 Освітні, педагогічні науки
(Педагогіка дозвілля),
Національний педагогічний університет імені М.П. Драгоманова,
м. Київ, Україна

ДУБРОВІНА І.В.,
кандидат педагогічних наук, доцент,
Національний педагогічний університет імені М.П. Драгоманова,
м. Київ, Україна

**ПІДГОТОВКА УЧИТЕЛІВ-ОРГАНІЗАТОРІВ КУЛЬТУРНО-ДОЗВІЛЛЕВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ І
РЕКРЕАЦІЇ ДО ПЕДАГОГІЧНОЇ ТВОРЧОСТІ**

Професійна підготовка педагогів-організаторів має орієнтуватися на сучасні вимоги до організації виховного процесу в загальноосвітніх та позашкільних навчальних закладах, дитячо-юнацьких клубах за місцем проживання, школах-інтернатах відповідно до Конвенції ООН про права дитини, Конституції України, Законів України «Про освіту», «Про загальну середню освіту», «Про охорону дитинства», Національної стратегії розвитку освіти на період до 2021 року, Національної доктрини розвитку освіти України у XXI столітті, наказу Міністерства освіти і науки, молоді та спорту України «Про Основні орієнтири виховання учнів 1–11 класів загальноосвітніх навчальних закладів України» та сучасних концептуальних підходів до виховання школярів у національній системі освіти, зокрема, Концепцій: патріотичного виховання учнівської молоді, екологічної освіти України, превентивного виховання, формування позитивної мотивації на здоровий спосіб життя у школярів.

Ефективна, якісна професійна підготовка та володіння методикою організації змістового дозвілля молодших школярів – підґрунтя для подальшого формування суспільно-необхідних знань та вмінь *учителів-організаторів культурно-дозвіллевої діяльності і рекреації*. Цей важливий процес залежить передусім від систематизованого педагогічного керівництва, від рівня досконалості педагогічної майстерності: гуманістичної спрямованості учителів-аніматорів, їхніх професійних знань, педагогічних здібностей.

Проблему готовності *учителів-організаторів культурно-дозвіллевої діяльності і рекреації* до педагогічної творчості у різних аспектах професійної підготовки досліджували такі вчені, як: Л. Артемова, Г. Беленька, О. Богінч, С. Будаєв, Н. Грама, Н. Давкуш, Т. Жаровцева, Л. Зданевич, Н. Левінець, Н. Лисенко, І. Мардарова, М. Машовець, І. Онищук, Т. Осьмак, С. Петренко, Г. Танько, О. Чекан та ін.

Мета статті – розглянути підготовку *учителів-організаторів культурно-дозвіллевої діяльності і рекреації* до педагогічної творчості.

Виклад основного матеріалу. У Законі України «Про освіту» метою професійної підготовки визначено «всебічний розвиток людини як особистості та найвищої цінності суспільства, розвиток її талантів, збагачення на цій основі інтелектуального, творчого, культурного потенціалу народу, підвищення освітнього рівня народу», забезпечення держави кваліфікованими фахівцями [3, с.10]. Зазначені вимоги держави актуалізують проблему змісту вищої освіти – системи професійних якостей, знань, умінь та навичок з урахуванням перспективи розвитку не лише науки, але й культури та мистецтва. Готовність фахівців до певного виду діяльності у термінологічному словнику розглядається як «система й пов'язана з нею сукупність якостей людини, що забезпечує можливість бути ефективним суб'єктом діяльності» [2, с. 29].